

Vlaams
Parlement

vergadering **C64 – LEE11**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 29 november 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over steun voor natuuraankopen in herbevestigde agrarische gebieden - 138 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de gevolgen van een arrest van het hof van beroep van Gent voor de huidige en nieuwe regelgeving inzake de milieuvergunning en de geluidsnormen - 504 (2011-2012)	7

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over steun voor natuuraankopen in herbevestigde agrarische gebieden - 138 (2011-2012)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, de voorzitter van de belangrijkste landbouworganisatie, de heer Piet Vanthemsche, stelt een aantal pertinente vragen over het systeem van grondaankopen in Vlaanderen in zijn wekelijks opiniestuk in 'Boer en Tuinder' van 1 oktober 2011, naar aanleiding van de berichten over een beslissing van de Europese Commissie inzake het Nederlandse systeem voor grondaankopen.

Ook in Vlaanderen worden de natuurverenigingen gesubsidieerd door de Vlaamse overheid. Op zich is dat natuurlijk geen probleem. Wat de heer Vanthemsche echter stoort – ik treed hem daarin bij –, is dat deze gesubsidieerde aankopen mogelijk blijven in herbevestigde agrarische gebieden (HAG) en in de gebieden waarin de nieuwe uitvoeringsplannen voor landbouw voorzien. Ieder lid van deze commissie weet welk moeilijk proces hieraan is voorafgegaan. Het is evident dat land- en tuinbouwers dan ook juridische zekerheid wensen. De gebieden werden aangeduid met bestemming agrarisch gebied en daarbinnen zouden, volgens het opiniestuk, toch nog natuuraankopen kunnen worden gesubsidieerd.

Minister, is het effectief zo dat natuurverenigingen gesubsidieerd kunnen worden bij de aankoop van natuurgebieden die gelegen zijn in herbevestigde agrarische gebieden of in gebieden aangeduid als agrarisch gebied in de nieuwe ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's)? Indien ja, hoeveel van dergelijke aankopen van natuurverenigingen in deze gebieden zijn er al gesubsidieerd? Over hoeveel hectare spreken we dan? Indien ja, kan deze onlogische regeling dan op korte termijn worden herzien of aangepast?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: De heer De Meyer verwijst naar de veeleer theoretische mogelijkheid die bestaat voor natuurverenigingen om natuurgebied in te richten in agrarisch gebied met enige biologische waarde. We moeten natuurlijk wel duidelijk zijn: het feit dat die agrarische gebieden herbestemd zijn, heeft op zich geen juridische waarde. Ruimtelijke uitvoeringsplannen hebben dat wel, zoals de heer De Meyer daarnet heeft gezegd. Dat neemt niet weg dat de N-VA aandacht vraagt voor het maximaal respecteren van de afgesproken afbakeningen, al was het maar omdat er vaak een lang proces van overleg en evenwicht zoeken aan vooraf is gegaan. We mogen daar niet licht over gaan.

Ik heb ook het gevoel dat het voor de landbouw in een aantal gevallen wel nuttig kan zijn dat er ook aandacht is voor natuurwaarden, al is het maar in het kader van landbouwverbreiding. Verweving hoeft niet per se helemaal negatief te zijn. Waarschijnlijk bestaat die ook in omgekeerde richting. Er zijn nog wel een aantal landbouwactiviteiten in natuurgebieden, maar uiteraard beperkt.

Los van het feit of de aankoop van natuurgebied in agrarisch gebied mogelijk en wenselijk is, moeten we bekijken hoe het systeem in de praktijk werkt en of het goed gebruikt wordt. Daarbij heb ik het gevoel – maar dat kan tegengesproken worden – dat natuurorganisaties minder geneigd zijn om te kopen in landbouwgebied, tenzij om tot ruil over te gaan, al is het maar omdat het duurder is om agrarisch gebied te kopen en dat die natuurwaarden meestal veeleer beperkt zijn, zeker als het gebieden zijn die, zeker na een proces van overleg, herbevestigd zijn.

Minister, we weten dat ook lokale besturen daar soms een rol in spelen en aanvullende subsidiemogelijkheden bieden voor aankoop van natuurgebieden. Hoe staat u daartegenover? Is het een systeem dat echt breed is ingevoerd dat gemeenten er een rol in spelen? Sporen de

criteria die zij hanteren met de criteria die Vlaanderen hanteert? Denkt u dat daar een bijstelling nodig is? Misschien kunt u dat eens in kaart laten brengen en schriftelijk beantwoorden.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Een aantal Nederlandse grondeigenaars hebben een klacht ingediend bij de Europese Commissie. De klacht is dat de Nederlandse staatssteun aan landschapsorganisaties voor de aankoop van natuur en gronden marktversturend en concurrentievervalsend werkt. De Europese Commissie heeft die klacht gegrond verklaard. De overheidssubsidies die betaald worden voor zulke gronden in Nederland, horen daar dus volgens de Europese Unie (EU) niet bij. In Vlaanderen worden er ook subsidies gegeven voor zulke aankopen voor natuurorganisaties. Ik wilde informeren naar het standpunt van de minister omtrent de beslissing van de EU.

In de begroting wordt er nog steeds vastgehouden aan het aankoopbeleid van gronden. Minister, zou u niet beter meer inzetten op het stimuleren, nog meer dan vandaag gebeurt, van beheersovereenkomsten met landbouwers zelf, in de plaats van een aankoopbeleid?

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Mevrouw De Vroe, ik heb uit de vraag van de heer De Meyer niet begrepen dat het gaat over het subsidiëren van de gronden, maar wel over het principe dat men aankoopt in agrarisch gebied. Ik heb trouwens over het subsidiëren een schriftelijke vraag gesteld aan de minister, waarop ik inmiddels een antwoord heb ontvangen en waaruit ik kan afleiden dat er nog altijd in agrarisch gebied gekocht wordt door terreinbeherende verenigingen.

Mijnheer Vandaele, ik neem een beetje aanstoot aan de vranke uitspraak die u hier doet door te zeggen dat herbevestigd agrarisch gebied geen juridische waarde heeft. Nochtans denk ik dat uw minister een omzendbrief heeft gestuurd om het herbevestigd agrarisch gebied wel degelijk te beschermen. Als de omzendbrief van uw eigen minister niet voldoende is, dan vind ik dat we hier het debat opnieuw moeten voeren hoe we de afspraken die zijn gemaakt in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, juridisch dan wel gaan verankeren.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister, ik heb een bijkomend vraagje, naast bedenkingen bij uitspraken die daarnet zijn gedaan.

Over het boscompensatiefonds en de subsidie die er is gegeven aan de gemeenten, stelde ik me de vraag of er ook rekening wordt gehouden met de bestemming van de gronden die daarmee eventueel worden aangekocht. Is ook het herbevestigd agrarisch gebied opgenomen in het afwegingskader of niet?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer Ceyssens, ik heb niet gezegd dat het geen enkele waarde heeft. U hebt ook gehoord dat ik dat niet zo heb gezegd. Beleidsmatig is dat zeker waardevol, al is het maar omdat er inderdaad een traject aan vooraf is gegaan van compromis en evenwichten. Louter juridisch bekeken, zijn er een aantal arresten van de Raad van State die inderdaad zeggen dat dat juridisch zwak staat, in tegenstelling tot uiteraard de ruimtelijke uitvoeringsplannen en dergelijke figuren.

De heer Bart Martens: De heer Vandaele heeft wel een punt: het is een zwaard dat aan twee kanten snijdt. Er zijn nog altijd duizenden hectaren natuurgebied die in landbouwgebruik zijn, waar heffing wordt toegekend op de nultbemesting, waar akkerbeheer wordt toegestaan, waar intensieve graslanden aanwezig zijn. Het is niet zo dat die bestemmingen op de gewestplannen of andere plannen, zoals de herbevestigde agrarische gebieden, bikkkelhard zijn. Ik denk soms dat het geen kwaad kan dat er in landbouwgebieden natuur aanwezig is.

Als we de plannen van de Europese Commissie voor de hervorming van het Europees landbouwbeleid goed lezen, dan wordt er zelfs opgelegd dat er in landbouwgebied minstens 7 procent ecologische structuur aanwezig is. Dat kan natuurlijk ook de landbouw helpen bij erosiebestrijding en waterbeheer. Zeggen dat het taboe moet zijn dat er natuur is in landbouwgebied of dat er natuuraankopen zijn in landbouwgebied, gaat te ver. Het is ook de verantwoordelijkheid van de landbouwers zelf om ervoor te zorgen dat er ook ecologische infrastructuur in het landbouwgebied zelf aanwezig is. Volgens het Structuurplan Vlaanderen en volgens het Natuurdecreet zou er 175.000 hectare IVON (integraal verwevings- en ondersteunend netwerk) komen. Er is vooralsnog weinig of niets van gerealiseerd. In dat opzicht kan niet elke aankoop in landbouwgebied door natuurverenigingen per definitie worden uitgesloten.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, de subsidie voor aankoop van natuurgebieden wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juni 2003. Dit besluit regelt tevens de voorwaarden voor erkenning van natuurreservaten. Het besluit dateert van voor er sprake was van een herbevestigd agrarisch gebied en legt dus geen beperkingen op in die zin. Het is dus juridisch-technisch perfect mogelijk percelen in herbevestigd agrarisch gebied te subsidiëren voor aankoop en beheer.

Sinds de eerste vaststellingen van de afbakening van herbevestigde agrarische gebieden zijn deze bij de lopende erkennings- of uitbreidingsprocedures systematisch uit de visiegebieden geknipt en worden er geen percelen gelegen in herbevestigde agrarische gebieden meer erkend en bijgevolg ook niet gesubsidieerd voor beheer. Door de afbakeningsprocessen van de HAG's zijn er wel enkele terreinen die natuurverenigingen historisch al in beheer of in eigendom hadden en die toen eventueel al erkend waren, in de HAG's komen te liggen. Uit het verleden worden er dus een aantal dingen meegesleept, maar recent is dat niet opnieuw gebeurd.

Mijnheer Vandaele, er zijn heel wat lokale besturen die een aanvullende subsidie geven. Het is overall een andere regeling. Sommige bepalen als uitdrukkelijke voorwaarde dat het niet in landbouwgebruik mag zijn of niet gelegen mag zijn in agrarisch gebied. Sommige enten zich op de Vlaamse subsidieregeling. Ik zal laten navragen of er een overzicht of een inventaris bestaat. Ik heb begrepen dat het soms ook op provinciaal niveau gebeurt.

Mevrouw De Vroe, in Nederland zegt men inderdaad dat het marktversturend is wanneer men aan een aantal organisaties staatssteun geeft. Op basis daarvan hebben we een juridische analyse laten maken van ons systeem. Het is nog niet helemaal rond, maar ik zal het laten bezorgen zodra dit het geval is. We gaan na hoe we ons hiervoor moeten organiseren.

Er zijn inderdaad nog middelen voor aankoop en beheer. Het is natuurlijk onze bedoeling om op basis van de analyse en de studie van de Minaraad (Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen) over de instrumentenmix, nog meer te gaan inzetten op het betrekken van private eigenaars in natuurbeheer. Het is niet onze ambitie om als overheid alles aan te kopen of om te zorgen dat dit alleen door terreinbeherende verenigingen kan. Ik ben bereid om dit open te trekken, maar ik wacht op het advies van de Minaraad om na te gaan hoe we dat het best doen.

Ik geloof heel sterk in de beheersovereenkomst met de landbouwsector. Het werkt ook op plaatsen waar ze al is. Door het grote succes van die beheersovereenkomst waren er tekorten, maar er is voorzien in meer middelen. We zetten dus in op al die verschillende instrumenten. Een gezonde instrumentenmix is de beste manier om een goed resultaat te boeken.

Ook aan het boscompensatiefonds zijn een aantal voorwaarden gekoppeld. Het is niet zo dat elk terrein daarvoor in aanmerking kwam. Er is ook rekening gehouden met de bestemming en het mogelijke gebruik van het terrein. Er zijn ook een aantal verfijningen aangebracht voor de tweede call. Ik zal u alle voorwaarden laten bezorgen. De bezorgdheden zijn van in het begin meegenomen. Alles wordt niet zomaar beplant met bomen. Er zit een visie en een strategie achter, zodat alles ingepast wordt in het terrein en de omgeving.

Er was wat discussie of een herbevestigd agrarisch gebied een harde bestemming is of niet. Ik denk dat het logisch is dat als de overheid het engagement aangaat om gebieden aan te duiden en te zeggen dat daar rechtszekerheid is, ze zich er ook naar gedraagt. Dat gebeurt ook. Ik heb het bewezen in het kader van de subsidie voor de aankoop van natuurgebieden. Ik ga ervan uit dat het ook bij andere collega's zo is.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt gelijk door te verwijzen naar wanneer die regelgeving tot stand is gekomen. In 2003 bestond de mogelijkheid van herbevestigde agrarische gebieden nog niet.

Minister, u hebt me enigszins gerustgesteld door duidelijk te stellen dat er sinds het bestaan van de HAG's geen subsidies werden gegeven aan verenigingen voor natuuraankopen in deze gebieden en dat er anderzijds wel natuurgebieden liggen in HAG's. Het is een heel duidelijk antwoord.

Mijn vraag blijft wel of het niet zinvol is dat op termijn, als sommigen dit zouden wensen, de regelgeving zou uitsluiten dat er in HAG's verenigingen zouden worden gesubsidieerd om daar natuurgebieden te realiseren. Is dit geen logische zaak? Minister, ik heb er begrip voor als u er vandaag nog niet op kunt antwoorden omdat u dit grondig wilt onderzoeken. U zegt zelf dat er juridische zekerheid in de HAG's moet zijn en dat u zich er als overheid naar wilt gedragen.

Voorzitter, voor alle duidelijkheid: ik ben het niet eens met de teneur van het betoog van de heer Vandaele. Hij zal het begrepen hebben en de andere aanwezigen ook.

Voorzitter, ik denk ook genuanceerder dan uzelf wanneer u het hebt over de Europese plannen voor vergroening. Ze zijn ons uiteraard bekend en ze worden ook besproken in de commissie Landbouw. Er is een pleidooi voor verweving en vergroening, maar dat betekent niet automatisch dat er ook een pleidooi moet komen voor subsidies voor natuurverenigingen om gronden aan te kopen in agrarische gebieden. Laat dat duidelijk zijn. Het zijn twee verschillende zaken. Uw eerste element kan ik perfect volgen. Ik heb persoonlijk een andere mening over uw tweede element waar u zegt dat het noodzakelijk is om blijvend in subsidies te voorzien om gronden aan te kopen in agrarisch gebied.

De voorzitter: De heer Ceysens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens: Voorzitter, ik zou uw boutade van daarstraks even willen vervolledigen. U zegt terecht dat er vandaag nog landbouw is in natuurgebied met een ontheffing en dat er anderzijds ook nog natuur moet kunnen in landbouwgebied. Als u die vergelijking maakt, dan ga ik ervan uit dat de landbouw in het natuurgebied ook niet uitdovend moet zijn. Anders vergelijken we appels met citroenen.

De afbakening van het IVON kan nog perfect binnen AGNAS (afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur) waar er duidelijke afspraken zijn over wat er nog moet worden gerealiseerd. Het ontbreekt niet alleen aan het IVON, het ontbreekt ook nog aan zoveel hectaren natuur die moeten worden afgebakend en het ontbreekt ook nog aan zoveel hectaren landbouwgrond die moeten worden afgebakend.

De heer Bart Martens: Over dat laatste zijn alle aanwezigen hier het eens.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de gevolgen van een arrest van het hof van beroep van Gent voor de huidige en nieuwe regelgeving inzake de milieuvergunning en de geluidsnormen - 504 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Voorzitter, minister, collega's, de 17e correctionele kamer van het hof van beroep te Gent heeft op 20 september 2011 een arrest gevelde waarin de vzw Parochiale Werken Ledeberg wordt vrijgesproken van inbreuken op VLAREM (Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning), namelijk zonder voorafgaande schriftelijke vergunning een hinderlijke inrichting uitbaten onder rubriek 32.1.

Het gaat in concreto om een parochiezaal, zoals er honderden zijn in Vlaanderen. Moeten zij een milieuvergunning hebben of niet? VLAREM stelt dat een vergunning verplicht is als het gaat om de uitbating van een feestzaal die of een lokaal dat een dansgelegenheid is en 100 vierkante meter of meer bedraagt. Wanneer er enkel dansactiviteiten, gekoppeld aan bijzondere gelegenheden worden georganiseerd en dit maximaal twaalf keer per jaar, is er een vrijstelling. Bijzondere gelegenheden zijn kermissen, carnavals, schoolfeesten, jaarfeesten van een vereniging, huwelijksfeesten, jubileumvieringen en dergelijke. Samengevat: in een parochiezaal en bij uitbreiding in buurthuizen, gemeenschapshuizen, jeugthuizen en dergelijke meer mag bij occasionele gelegenheden worden gedanst en dan is er geen vergunning nodig.

Het hof van beroep heeft de uitbater van de zaal in Ledeberg gelijk gegeven omdat het openbaar ministerie niet met voldoende zekerheid heeft aangetoond dat hij over een vergunning moest beschikken. Vooral interessant is de argumentatie van het hof. Ik citeer: "Anders dan de eerste rechter oordeelt het hof dat niet zonder meer en als vanzelfsprekend kan worden aangenomen dat er op ieder verjaardags-, huwelijks-, besnijdenis-, henna-, lente- of verlovingsfeest wordt gedanst. Bij gebrek aan enige concrete vaststelling staat het derhalve niet vast dat het aantal dansactiviteiten, gekoppeld aan bijzondere aangelegenheden, dat toch in de zaal heeft plaatsgevonden, niet zou hebben voldaan aan de gezamenlijke criteria om de inrichting niet te laten vallen onder indelingsrubriek 32.1. Verder blijkt niet dat er in de zaal een dansvloer werd aangelegd die duidelijk te onderscheiden is van de rest van de zaal/lokaal door het gebruik van een andere vloerbekleding, wat, mocht die er wel geweest zijn, zou wijzen op de inrichting als (gewoonlijke) dansgelegenheid nu het gebruikelijk kan genoemd worden in plaatsen die als dansgelegenheid uitgebaat worden een dansvloer aan te leggen." Ik onthoud dus vooral dat men er niet mag van uitgaan dat op elke bijzondere gelegenheid wordt gedanst en dat de afwezigheid van een dansvloer aanleiding geeft tot vrijstelling van de vergunningsplicht.

Minister, wat zijn de gevolgen van dit arrest voor het bestaande VLAREM? Wat zijn de gevolgen van dit arrest voor de nieuwe geluidsnormen die u wilt invoeren?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, minister, collega's, ik heb het advies van de Minaraad nagelezen.

Er zouden drie categorieën zijn. De parochiezalen zouden onder de categorie niet-ingedeelden vallen, als ik het goed begrepen heb. Het zou betekenen dat ze bij uitzondering, twaalf keer per jaar, activiteiten kunnen organiseren waar een hoger geluidsniveau mogelijk is. We staan achter die regeling, maar zal er ook een flankerend beleid aan worden gekoppeld? Wanneer er hogere geluidsniveaus zijn, worden er een aantal maatregelen opgelegd. Worden er bij die inrichtingen die maar af en toe een hoger geluidsniveau zullen hebben, ook beperkingen opgelegd, zoals een geluidsinstallatie die maar een maximaal geluidsniveau kan hebben?

Op zulke gelegenheden kunnen ook kinderen aanwezig zijn. Zal er ook een aparte regeling zijn voor activiteiten waar kinderen aanwezig zijn? Is er in bijkomende maatregelen voorzien?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, minister, collega's, het probleem met de parochiezalen is bekend. Ze vragen zich af of ze onder de VLAREM-regelgeving vallen of niet. Parochiezalen kennen reeds een lange geschiedenis en zijn vaak niet vertrouwd met de VLAREM-regelgeving.

Er wordt verwezen naar dansvloeren en naar het feit of de aanwezigheid van een dansvloer maakt dat een parochiezaal een vergunning moet hebben of niet. Ik hoop niet dat dit een criterium moet zijn om uitsluitsel te geven. Ook dansvloeren zijn historische elementen in parochiezalen. Het is ook niet wenselijk dat parochiezalen hun dansvloeren gaan uitbreken om zo aan de VLAREM-regelgeving te voldoen.

Er is een vraag naar duidelijkheid. Er is veel onwetendheid over. Als de parochiezalen wel onder de VLAREM-regelgeving vallen, dan moeten ze een geluidsstudie laten uitvoeren en zorgen dat ze in orde zijn met het geluidsniveau.

Minister, wat zijn de criteria om te bepalen of een parochiezaal onder VLAREM valt of niet?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, de uitspraak van het hof van beroep van Gent toont aan dat de regelgeving moet worden aangepast. Dat gaan we dan ook doen. Ik veronderstel dat dit een bijkomend argument is om ervoor te zorgen dat VLAREM wordt aangepast.

Het arrest van het hof van beroep van Gent zegt dat er onvoldoende elementen van bewijs zijn waaruit zou moeten blijken dat de exploitatie van de parochiezaal te Ledeberg niet valt onder de uitzonderingsregeling zoals die in VLAREM is opgenomen. Op die manier is bewezen dat er heel wat interpretatiemogelijkheden van de huidige regelgeving zijn. Een voorbeeld is 'lokalen met dansgelegenheid' waar een 'dansvloer' is. Het begrip 'dansvloer' zou moeten worden omschreven. Er is trouwens een uitspraak over van de correctionele rechtbank van Gent. Ook de activiteit van het 'dansen' zelf is voor interpretatie vatbaar. Er zijn een heleboel uitspraken over.

Welke lokalen zijn voor het publiek toegankelijk en dienen meegerekend te worden in de 100 vierkante meter? Is de ruimte achter de toeg toegankelijk of niet? Er zijn heel veel discussies over. Vanuit het oogpunt milieuhygiëne en gehoorschade heeft het geen zin om op die manier een dossier op te bouwen. Het feit dat er een dansvloer is, heeft niets te maken met milieuhygiëne of mogelijke hinder door gehoorschade. Het maakt dus eigenlijk niet uit op welke manier de zaal is gebouwd. Ook die 100 vierkante meter is weinig relevant.

Hoe gaan we dit oplossen in de nieuwe geluidsnormen die nog moeten worden goedgekeurd? Het is de bedoeling om af te stappen van al dan niet dansgelegenheid, maar een indeling in rubrieken te maken op basis van het geluidsniveau dat je produceert, onafhankelijk van de grootte van de zaal of van de activiteit. Normaal gezien zouden parochiezalen inderdaad vallen onder de niet-ingedeelde inrichtingen, de inrichtingen die ervoor kiezen om niet boven de 85 dB(A) $L_{Aeq,15min}$ te gaan, wat ook in het KB van 1977 stond. De meeste zalen zullen hieronder vallen.

Ga je daar wel boven, dan word je wel vergunningsplichtig, zoals het nu voor de meeste van die zalen is op basis van het oude VLAREM, want daar heb je nog de derde categorie. Het is logisch dat we daarvan afstappen en geen bijkomende verplichtingen opleggen, integendeel. De organisaties weten nu heel duidelijk dat ze geen vergunning moeten hebben en dat er geen discussies kunnen zijn over dansvloeren. Er zal een grotere duidelijkheid en rechtszekerheid komen.

Er zal ook een mogelijkheid zijn om daarvan af te wijken voor een beperkt aantal keren. Zo heb je een aantal kleinere organisaties die alleen op vrijdagmiddag om 16 uur bijvoorbeeld maar twee uur muziek draaien om de schoolgaande jeugd aan te trekken. Daar houden we allemaal rekening mee in de regeling die voorligt. Dat kan alleen maar de duidelijkheid ten goede komen en het zal veel minder aanleiding geven tot discussies. Het is deels een eigen keuze. Blijf je onder dat aanvaardbaar niveau van 85 dB(A) $L_{Aeq,15min}$, dan hoef je geen extra vergunning te hebben en kan je niet meer aan dergelijke klachten onderworpen worden. Ik maak me sterk dat het een verbetering is voor de sector.

Er was nog een vraag in verband met kinderen. Oorspronkelijk hadden we het idee om voor kinderactiviteiten ervan uit te gaan dat het geluid altijd onder het laagste niveau is. We zijn gebotst op de juridische discussie wat een activiteit voor kinderen is. Je kunt activiteiten voor volwassenen hebben waar ook kinderen naartoe gaan. Je kunt ook specifieke activiteiten voor kinderen hebben. Ik ga ervan uit dat feesten in parochiezalen, waar ook gezinnen en families komen, meestal kiezen voor de 85 dB(A), het laagste niveau, waarbij bewezen is dat er geen schade is voor kinderen. Het bleek juridisch moeilijk om te definiëren wat activiteiten zijn die zich voornamelijk op kinderen richten. Dat is niet echt duidelijk.

We hebben geprobeerd om een aanbeveling te doen en die op te nemen in de reglementering maar het niet afdwingbaar te maken omdat het juridisch moeilijk is. Ik loop natuurlijk vooruit op een definitieve beslissing die nog door de regering moet worden genomen, maar ik probeer open te zijn over de pistes die we bewandelen.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Minister, dank u voor het antwoord. De uitspraak van de rechter over de huidige wetgeving is dat er in minder gevallen een vergunning nodig zal zijn en dat men VLAREM soepeler zou moeten interpreteren. Wil dat zeggen dat de nieuwe normen strenger zullen zijn ten aanzien van de buurthuizen en ook de jeugdhuizen, of niet? *(Opmerkingen van minister Joke Schauvliege)*

Volgens u is er dus geen verstrenging voor de parochiezalen en de buurthuizen. Ik heb toch het gevoel dat er op dat vlak wel een verstrenging in zal zitten, tenzij men zegt: alles blijft onder de 85 dB(A). In de parochiezalen hebben heel diverse activiteiten plaats, waar de jeugdsector ook gebruik van maakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■